

Dobrodružné výpravy

Tom zamířil za město na kopec Cardiff Hill a brzy se ocitl uprostřed lesa. Usadil se na zelený mech pod dubem a chtělo se mu zemřít. Ale vzpomněl si, že má asi v nebi špatnou pověst kvůli ostudě v nedělní škole, a hned tu možnost zavrhl. Bylo mu líto, že je Becky uražená, vždyť měl ty nejlepší úmysly. Co kdyby odešel z domu a vstoupil do armády? Po letech by se slavně vrátil s medailemi a šrámy z bitev. A co se dát k Indiánům? Stal by se velkým náčelníkem s hrozivě pomalovanou tváří a čelenkou s orlími péry. A jednou v neděli by vtrhl s bojovým pokřikem do nedělní školy... Nakonec se rozhodl, že bude pirátem. Na jeho černé lodi bude vlát černá vlajka s lebkou a zkříženými hnáty. Bude se oblékat do černého sametového obleku a klobouku, jeho meč bude stále rudý od krve nevinných obětí a jméno Tom Sawyer bude obávané ve všech světových mořích. Ano, hned zítra odejde a dá se k pirátům.

Nedaleko se ozvalo zatroubení dětské trumpety. Tom hned poznal, co to znamená. Vběhl do křoví, kde měl ukrytý luk a šípy, dřevěný meč a trubku. Shodil kalhoty a jen v košili vyběhl na cestu. Tam už stál stejně vyzbrojený Joe Harper. Tom zvolal: „Jak se opovažuješ vstoupit do mého lesa? Jsem Robin Hood a vypořádám se s tebou.“ „Tak ty jsi ten strašlivý zbojník?“

„Já, Guy z Guisbornu, tě vyzývám k boji.“ Ozval se zuřivý třesk dřevěných mečů. Soupeři byli stejně zdatní a souboj vypadal nerozhodně. „Padni!“ zařval Tom. „Já jsem Robin Hood, a jak je psáno v knize, musím vyhrát!“ To se Joeovi vůbec nelíbilo a bránil se dál. Nakonec Tom praštil Joea mečem po zádech a Guy z Guisbornu se svalil jako mrtvý.

Večer Tom dlouho nemohl usnout. Po jedenácté se pod oknem ozvalo hlasité zamňoukání. Během minuty byl Tom oblečený, vylezl z okna na střechu kůlny a seskočil do zahrady. Tam už čekal Huckleberry Finn se svou mrtvou kočkou. Za půl hodinky se již oba chlapci brodili vysokou trávou na hřbitově. Mluvili šeptem, vítr šuměl v korunách stromů a Tom se trochu bál, zda to nejsou duchové. Vzadu našli čerstvě navršený hrob a usadili se opodál. Nedaleko houkala sova.

V dálce zablikalo světlo lampy a pomalu se přibližovalo. „Už jsou tady, to jsou oni,“ vzrušeně šeptal Huckleberry. „To je pekelný oheň. Umíš se modlit, Tome?“ „Nic nám neudělají! Andělíčku, můj strážníčku...“ drmolil Tom. „Jsou tři! Jsou to lidi! Poznávám po hlase starého Pottera,“ řekl Huck. Postavy se blížily k čerstvému hrobu. Ve svitu lampy poznali chlapci ještě známého lotra Indiána Joea a mladého lékaře Robinsona. Potter a Indián měli malý vozík s náradím. Popadli lopaty a začali odkrývat hrob.